

Безсрамникъ! Махнете се защото азъ телефонирахъ въ участъка за помощъ! Махнете се, защото азъ телефонирахъ и на мъжа си и той хубаво ще наблъска прѣстѣпната ви муцуна! Махнете се! викаше докторъ Д-въ, облѣченъ въ дрехитѣ на г-жа Скубачева.

Тлъстиятъ банкиринъ стоеше като гръмнатъ като обезумялъ, — Боже мой! азъ съмъ попадналъ въ заблуда! Азъ съмъ погрѣшилъ!

— Простете, госпожо, простете! Чакайте азъ ще ви разкрия всичко. Всичко ще разкрия!

— Махнете се! Не ми сж нуждни вашитѣ любовни излияния! Махнете се по-скоро!

— Но . . . госпожо . . .

— Махнете се!

Стариятъ банкеръ, клатушкайки се тръгна по улицата.

Горѣ жена му и докторътъ примираха отъ смѣхъ.

2. Напраздно чакашъ.

Хубавата гладачка Роза, затъкнала едноименното си цвѣте на гърдитѣ, въ тревога поглежда къмъ вратата на „Ефтина стока“.

Въ очитѣ и личи и тяга и гнѣвъ и съмнѣние, защото винаги до това врѣме прѣзъ високата витрина поглеждаше нейното слънце, нейниятъ Богъ. Всѣка сутринъ прѣди да почне работа тя размѣняше огнени погледи съ своя идеалъ съ своя млдъ Ромео. Всѣка сутринъ нейното сърце